

Szerkesztőség:

Nagykanizsa, Náder-utca 4.

Kiadóhivatal:

Fiszes Fülöp Fia könyv- és papír-kereskedésben, Városház-palota; ide küldendők az előfizetések és hirdetések.

Telefon: Kiadóhivatal: 103.
Szerkesztőség: 78.

Munkások, hál kimutatások és magán-kiadványok áronként 50 fillér.

Műgyűjtemény és ekeket értesítések díja 8 kor.; előfizetőknek 3 korona.

ZALA

POLITIKAI NAPILAP.

Megjelenik naponként este 6 órakor ünnepnapok kivételével.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Helyben házhoz hordva:

Egy hóra	1.—	fr.
Negyedévre	3.—	"
Félévre	6.—	"
Egész évre	12.—	"

Postai szétküldéssel:

Egy hóra	1.50	fr.
Negyedévre	4.50	"
Félévre	9.—	"
Egész évre	18.—	"

Egyes szám ára 6 fillér.

Főszerkesztő: SZALAY SÁNDOR.

Felelős szerkesztő: NAGY SAMU.

Szerkesztőtárs: RÉVÉSZ LAJOS.

The Gresham

Life Assurance Society Limited.
Gresham életbiztosító társaság.

A társaság vagyona

217 millió.

Reprezentál Fekete József Nagykanizsa.

iroda: Főter 17. sz.

Országgyűlés.

— Saját tudósítók telefonjelentése. —

Budapest, június 10.

A képviselőház ülése.

A képviselőház ma Jasth Gyula elnöklésével tartott ülést, melyen folytatták az államvasuti beruházásokról szóló törvényjavaslat tárgyalását.

Napirend előtt elnök visszatért arra, hogy a legutóbbi ülésen a Ház határozatképességének megállapítása végett katalógust kellett olvasni és ekkor megállapították, hogy nagyon sok képviselő indokolatlanul távol maradt. Javasolja, hogy ezúttal kivételesen ne

vonják le az illető képviselők napidíját, mert tényleg úgy volt megállapítva, hogy a Ház pénteken nem tart ülést és így a képviselők félreértés folytán maradtak távol. A Ház el fogadta elnök javaslatát. Elnök ezután figyelemzeti a képviselőket, hogy előzetesen kikért engedély nélkül ne maradjanak távol az ülésről.

Napirendre az államvasuti beruházásokról szóló javaslat van kitűzve.

Thoroczkay Viktor báró elfogadja a javaslatot és határozati javaslatot nyújt be, melyszerint a gyorsvonatok is rendezzenek be III. osztályokat.

Surmin György a javaslat ellen beszél. Nagy Dezső örömmel üdvözlöi a javaslatot. Sürgeti a budapesti kikötői pályaudvar megépítését.

Sümegi Vilmos azt kívánja, hogy a székes vasutak kiépítésére nagyobb összeget fordítsanak. A javaslatot megszavazza.

Magdics Pero és Lorkovics Iván horvátul beszélnek a javaslat ellen.

Ezzel az ülés véget ért.

A főrendiház ülése.

A főrendiház ma délelőtt gróf Dessewffy Aurél elnöklésével ülést tartott, melyen megkezdte a költségvetés tárgyalását.

Zselenszky Róbert gróf napirend előtt kéri, utasítsák a kormányt, hogy a fidejzetlen tőzsdei határidőfüzet eltörléséről törvényjavaslatot terjesszen be.

Wekerle Sándor miniszterelnök kijelenti, hogy a Zselenszky gróf által óhajtott javaslat már munkában van és, azt ősszel az országgyűlés elé fogja terjeszteni.

Áttérve a költségvetésre, Zselenszky bírálja azt és kifogásolja, hogy a kiadások évről évre emelkednek. Nem helyesli a kormány csatornázási terveit sem, mert azok szükségtelenek és felesleges konfuziókra adnak okot.

Az ülés még folyik.

Nagykanizsa-Letenye-alsólendvai vasút.

Nyilatkozat.

A nagykanizsa—alsólendvai h. é. vasút előmunkálatainál dr. Orlay Gyula budapesti ügyvédvel a munkálatok felolytatására szerződéses viszonyba léptem. Dr. Orlay ügyvéd ur alább közlendő okokból egyszerre az építendő vasút ellenzői közé áll, többek közt a következőképpen nyilatkozik: »Pusztuljon el a lendvai vasút a bánok-szt. györgyivel együtt, de én tönkreteszem perekkel és beadványokkal. a vasutat teljesen diszcreditálni fogom úgy, hogy nem lesz abból semmi.« — Ezen kívül ezen alattomos és nem férfias eljárásához folyamodik, hogy hátunk mögött rágalmozó leveleket írál. Teszi pedig mindezeket azon egyszerű okból, mert nem vagyok hajlandó őt vasuti előmunkálatok címén a saját céljaira felhasználandó pénzzel tovább kitartani. —

A Valdmajszer.

Irtja: Halls István.

A társaság két tagja kiment az ebédlőből és a Rend nagymestere ruhájába felöltöztette Lajcsit, a hat éves árját, kit ez idő szerint Rozgonyi mama tartott.

Zöldszínű ágyterítőt akasztottak Lajcsi nyakába, fejére pedig misztikus jegyekkel tele ragasztott cukorpapír-süveget nyomtak.

Salamon királyon se lehetett ilyen méltóságos öltözet, amikor Sába királynőt fogadta.

A terítő hosszú uszályát apród gyanánt a társaság két embere tartotta, kiknek egyike még főzőkanalat, másika pedig a kinevezési okmányt szorongatta kezében.

Az ebédlő ajtaja kinyílt, és Lajcsi egész kíséretével ünnepi menetben a Jáger elé vonult.

Most a Jáger lenyomta térdre az asztaltársaság két tagja. És megkezdődött a szertartás.

Lajcsi a rend nagy csillagát a Jáger nyakába akasztotta. Ekkor következett volna Rozgonyi mama szerepe. Az uszályhordozó apródok egyike odanyújtotta a főzőkanalat Rozgonyi mamának, kinek meg kellett volna érinteni a kanállal a Jáger vállát. De Rozgonyi mama nem tette. Annyira sajnálta az

ünnep hőst, hogy azt mondta: »Édes gyerekem, dehogyan csúfolom ki!«

E miatt az ünnepség majdnem félbenmaradt. Szerencsére az egyik asztaltárs kezébe ragadta főzőkanalat és jó erősen a Jáger háttára ütött vele háromszor. Az örnök pedig bort locsantott a Jáger fejére, mondván:

— Főlavatlag lovaggá, Piros Nadrág-Rendünk szabályai szerint!

(A senior szó magyar kifejezésén régóta törten a fejemet. Segítségem tudtam illő szavakat találni. A napokban aztán megajándékozott öri Szabó Jenő egy 1842. esztendőre szóló pápai kalendáriummal, amelyből megtanultam, hogy a szeniornak tudták már hatvanhat év előtt a magyar nevet: örnöknek hívták.)

Az uszályhordozó másik apród kibontotta a papíros tekercset, és ezeket bömbölte:

— Mi, a Piros-Nadrág-Rend Nagymestere, adjuk tudtára urbi et orbi mindenkié, akiket illet, hogy sárvári Jáger kinevezetük szószerzőkódással szerzett érdemeiért Piros-Nadrág-Rendünk lovagjának!

Ezek után térdeiről fölkelhetett a Jáger, de ki kellett jelentenie, hogy ez a pero életének legboldogabb napja. Végül pedig a következő héten áldomást kellett fizetnie, ami méltányos volt, mert ilyen kitüntetés nem kaphat sem miéle potentáttól.

Rozgonyi mama pedig az örkölt virágot mind letépte és odadta bokrétaiba kötve a Jágernek, csakhogy a megsanyargatott lovagot megvigasztalja.

Az ünnep után a jól végzett munka tudásával hozzálátott a társaság a valdmajszer nagybani élvezetéhez. Szorgalmasan kanalgattak a tából, s gyakran meg kellett tölteni a máskor leveses tálnak használt nagy edényt. Nem csoda, ha csucos kedvvel oszoltak szét.

A lakoma után meglepetést szereztek a nagyasszonynak. Az isteni valdmajszerrel illet megköszönni.

Éjfélkor éneklés hangzott az ablak alatt. A szerenád felkölti álmából a nagyasszonyt. Tündöklik: »Enye kik lehetnek? Aztán kinek adják a stendkont? Bizonyosan a művésznőknek, a Hofrichter Emmának!«

Rozgonyi mama jobban figyel. Valami németből fordított érzélgős nótát énekelnek. Nini! Mintha ismerősök volnának a hangok!

Most a szoprán kiválik a többi hang közül. Olyan magas, mintha csak a Vidos Jóskaé volna. Érthetően énekl:

Jöj hozzám,
Jöj hozzám,
Légy keblem hű virága!
Igy talán
Éltünk
Vérző szívem bánata!«

Kötelességemnek tartom ezek után kinyilatkoztatni, hogy nevezett ügyvéd úrtól visszavontam mindenemű megbízást, nevemben sem pénz felvételére, sem semmiféle eljárásra tovább nem jogosult. Kérem továbbá mindazokat, a kiknek rólam bármi rágalmozó leveleket irt, sziveskedjenek azt úgy az én, mint a tervben vett vasut érdekében címre — Letenyére beküldeni, hogy a törvényes megterelő lépéseket megtehessem.

Kelt Letenyén, 1908. június 9 én.

Paget Olivér.

Hirek.

— **A herceggprimás.** A Balatonfüreden nyaraló herceggprimás, betegségéből való felgyógyulása óta, tartós jó egészségnak örvend, — kedélye jó s a hivatalos dolgait minden délelőtt rendszeren végzi. A szép parkban palotája előtt sétál csendes, szép időben, különben természetesen tölti idejét hirlap olvasással. Nem fogad, csak ritka esetben. Orvosa, Gordán Ferenc kórházi főorvos Budapestről azonban a jó egészsége dacára is meglátogatja minden tízedik nap. Lakását valóságos paradicsom veszi körül a kertészeti művészettel kezelt parkban.

— **Szolgabírák beosztása.** Gróf Batthyány Pál főispán Dr. Huszár Pál zalaegerszegi központi szolgabíró Csáktornyára, Farkas Kálmán tb. főszolgabíró Csáktornyáról Tapolcára, Langer István tapolcai szolgabíró Zalaegerszegre, Farkas István novai szolgabíró Alsóendvára, Szilágyi Dezső alsóendvai szolgabíró Zalaszentgróthra, Paál Viktor zalaszentgróthi szolgabíró Balatonfüredre és Botka Andor balatonfüredi szolgabírót Novába helyezte át.

— **A balatoni kikötők állami kezelésében.** A balatoni kikötők, mint gazdátlan valamik hol a déli vasut, hol a balatontavi gőzhajó-társaság kezelésébe kerültek. Mindkét társaság természetesen csak a hasznot kereste, de befektetni valamit még gondolatukban sem fogamzott meg, minnek természetes kifolyása csak az lett, hogy a kikötők megrongálva,

megtépázva, eliszaposodva már-már használhatatlenné váltak. — Több panasz és deputáció-járás után Darányi Ignác miniszter most az összes balatoni kikötőket állami kezelésbe vette át és azok a vízi befektetések összegéből alaposan ki lesznek építve.

— **Bizottsági ülés.** A város építési bizottsága ma délután ülést tartott, melyen több kisebb magánépitkezésre adott engedélyt.

— **Elment a küldöttség.** A város küldöttsége ma délelőtt tisztelgett Budapesten Darányi Ignác földmivélségi miniszternél az erdők kiakélezésének ügyében. A küldöttség háromszáznégy tagból áll, nagyjából kiskanizsalakból, kiket ez a kérdés közelebről érdekel. A deputációt a polgármester és Dobrovics Milán orsz. képviselők vezetik.

— **Malonyay Dezső Zalában.** Malonyay Dezső, a kiváló író és kritikus Jahász Arpád festőművésszel a napokban Zalába érkezik és bejárja a megye nagy részét, hogy a népművészeti tárgyakat most munka alatt levő könyve részére tanulmányozza. Malonyay György János ügyvéd meghívására néhány napot Nagykanizsán is fog tölteni.

— **Adótárgyalások.** Nagykanizsa város részére tegnap kezdődtek meg a városháza nagytermében az adótárgyalások. Ugy látszik, hogy a lapunkban megjelent nyilatkozatok lényegesen hozzájárultak az ellentéték elsimításához, mert a panaszok ma sokkal kisebb mértékben hallatszanak, mint a tárgyalások megkezdése előtt.

— **A gyékényesi csatlakozás.** A Zala gyakran és kimerítően foglalkozott a gyékényesi túrhetetlen vasuti csatlakozás kérdésével. Ez s pont erről az oldalról úgy szólván megközelíthetlenné teszi városunkat és az utasoknak indokolatlanul kellemetlenséget okoz. Mivel közönségünk kérését, hogy e bajon segítsenek, más oldalon nem hajlandók teljesíteni, most városunkból számos aláírással kérvény megy a kereskedelmi miniszterhez, kit arra kérnek, hogy ennek az abszurd csatlakozásnak a megváltoztatását rendelje el. Reméljük, hogy indokolt kérésünknek lesz eredménye.

— **Japán műtárgyak kiállítása Nagykanizsán.** Exotikus szépségű tárgyak kiállítása nyílik meg holnap a Fő-uton, a hercegi urodalom épületének egyik bolt helyiségében. A kiállítást, melyet mindenki ingyen megtekinthet, Fuchs Ödön pécsi származású hazánkfia rendezti, ki husz év óta lakik Japánban és a japáni népipari cikkeket gyűjti. Nagy kincset képvisel rengeteg gyűjteménye, melynek, sajnos, csak kicsiny részét mutathatja be nálunk eladás végett, mert cikkeinek nagy mennyiségét Karlsbadba és Ostendebe szállította, hol azoknak bizonyára nagyobb kelendőségük lesz. A kanizsai kiállítás csak néhány napig marad nyitva. Nézzé meg mindenki, aki fogalmat akar alkotni arról a mesébe illő kézügyességről és művészi készségről, mely a kicsiny, apró szemű japán leányok sajátja. Látni női munkákat csodálatosan finom himzéssel, szövessel és pazar, keleti tónusú színezéssel. Szőnyegeket, melyeket a szmirnai szőnyegek meg sem közelíthetnek. Elefántcsontfaragású, színes kövekkel díszített tárgyakat stb. Hölgyeink bizonyára el lesznek ragadtatva a japánleányok leheletszerűen finom munkáitól. — De tanulságos és értékes ez a kiállítás a műipari cikkek és exotikumok kedvelőire is.

— **Katonai léghajó Zalában.** Egy katonai léghajó szállt le a múlt pénteken a zalaapáti tőltesen, a vasutállomás közelében. A léghajóból három katonatiszt szállt ki. — A tisztek délután 2 órakor szálltak fel Bécsben és fél 6 órakor ereszkedtek le, így 3 és fél óra alatt tették meg az utat. Kiszállás után becsomagolták a léghajót és visszazárolták vasuton Bécsbe. A tisztek bementek Zalaapátiba, hol az apátság vendégei voltak. Másnap indultak vissza Bécsbe.

— **A királyvadász.** A Balatonvidék egyik közséje arról nevezetes, hogy ott valamikor a király vadászai laktak. Kovács István szentgáli jómódu birtokos 84 éves korában Szentgálon meghalt. Kovács István volt az utolsó királyvadász, aki több társa kíséretében 1847. évben Bécsbe az udvarhoz ősi szokás szerint vadat szállított. Kovácsot Ferdinánd király ki-

Majd másik nótába kezdenek. A basz-szekond fujja: (Einye, de nagyon hasonlít a Vörös Bandi hangjához!)

»Bájos leány,
Szép rózsaszál!
Nyugtom elrablója valál.

A tökéletlen dalok után fölcsendül ez az egészséges betyár nóta:

»Nem loptam én életemben,
Csak egy csikót Debrecenben.
Mégis rám verték a vasat,
Babám szive majd meg hasad!

Rozgonyi mama fölkiált örömben:

— Hiszen ez az én nótám! Teremtő Isten, ezek az én édes gyerekeim!

A nagymama oda áll az utcai ablakhoz és oly elragadtatással hallgatja az éneket, mint valami süldő-leány, kit először tisztelnek meg ilyenekkel.

Talán meg is köszönte volna, minden bevett szokás ellenére. Hanem az énekesek egyszerre eltűntek. Elvégezték a nótázást. Aztán meg mintha rendőrök lépteit hallották volna. Csáktor Keszthely Tab jövőendő bírái, meg a magyar bank későbbi marosvásárhelyi főnöke a gymnásium rajztanítójával és az Első Magyarral együtt futásnak eredtek.

Lehet, hogy én is velük szaladtam. Hiszen nem szabad magunkat elfogatni éjjeli csendháborítás közben. Micsoda megbotránkozást okozna a városban! A nagyságos Mikos ur bizonyosan szigorú büntetést kért volna a kapitányságnál!

— — Hogyan eltűnt a gondtalan cigány vidámság!

Vele együtt eltűnt Rozgonyi mama is. — Mert amikor férjhez adta a leányokat, fölnevelte a gyerekeket, elhelyezett a tanító árvaházban néhány leányt és fiut, — akkor betöltötte misszióját. Eljött az ideje, hogy elköltözzék az Örök Hazába.

Rozgonyi mamát kissé bántotta, hogy nem lesz anyai pénze, mennyiért tisztességesen eltemetik.

Pedig ez az aggodás fölösleges volt!

Hiszen, ha meghalunk, mink szegények, sokkal jobban járunk, mint a gazdagok!

Mert amíg a szegények porhüveljét a puha földre dugják, s ott hamarjában egyesül az élő anyafölddel: addig a gazdagot leteszik egy sötét lyukba, mely fölé szikla darabot hengerítenek, nehogy a fénynek, vagy életnek valami szikrája hozzá tévedhessen.

Különbö is, kiknek sohasem volt birtokuk földi életükben, mindannyian ingatlant kapunk, mihelyt elhelyeznek a a vasut jobb

partján, vagy bal oldalán. A gazdag pedig elveszti minden jószágát és szintén csupán két méter hosszúságu örökrésszel kell megelégednie; s ez a körülmény mérgecseni fogja időtlen időig.

Tudjuk, mert vallásunk úgy tanítja, hogy a pogányok a gyehona tűzre vetteknek.

És mégis úgy szeretem azt hinni, hogy Árpád apánk, Lehel vezér, még a többi üstökös őseink lelkét valamimódon elkerülte a büntetés!

Talán ott felejtették őket a saját hitük szerinti Paradicsomban: a Nap mezején! És örökkön vigadnak szerető asszonyok, gyors paripák és hűséges kutyák körében. Szolgáik pedig len az agyonütött németek.

És a mulatozó időzők bizonyosan ráismernek ivadékkukra Rozgonyi mamában a másvilágra vitt fegyverről, Szinte elképzelem, hogy a roppant fényességtől ragyogó világban milyen zajos örömmel fogadják „Huj! Huj!” kiáltások közben. Tiszteletére micsoda áldomást rendeznek! Hogyan töltetik tele valamelyik nyomorult szolgálóval, — talán éppen az Augsturnál elpatkolt Konrad herceggel — az arany kupákat valami fölséges váldmájszterrel fűszerezett itallal, mely örök vidámságot ad a magyar léleknek!

(Vége.)